

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállítás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wttlich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reklamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

V-ik évfolyam második felére.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 forint. Évnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Távirat.

Minisztertanács tartatott f. hó 24-én, mely után pénzügyminiszterünk Bécsbe utazott folytatni a megkezdett bankalkudozásokat. A honvédelminiszterium bizottságot küldött ki, mely az egészségügyi szervezetnek békeidejére nézve javaslatot készítsen. Valanovics Bécsbe hivatott. A báni méltóság betöltéséről hírek alaptalanok.

M.-Vásárhelytt, 1873. július 25.

K. Közvetlen ezt megelőző számunkban felsoroltuk a jeleni bírósági szervezetnek a bírák s egy általán a bírósági személyzet aránytalanul kevés voltában gyökeredző hiányait, visszatérünk

ismét e tárgyhoz, s elmondjuk még, mit a tapasztalat a szervezés kérdésénél sürgősön javítandóként felmutat.

Tagadhatlan, hogy semmi nincs elmulasztva, az elvi kérdéseket illetőleg arra, nézve hogy igazságszolgáltatásunk mielőbb javulni fog, — bátrak vagyunk azonban ennek gyakorlati irányában egy pár észrevételt kockáztatni.

Valamint mindenben, úgy a felvetett kérdésben is áll kétségtelenül az, hogy bármily magasztos a cél, az arravaló és alkalmas eszköz nélkül kivihetetlen, „bármily tiszta lelkesedés valamely eszme körül, bá minő szilárd akarat elhal a kezdetnél, ha nincs eszköz célravezető.

Ily fontos eszköznek tartjuk igazságszolgáltatásunk terén, annak kedvező reformálására mindenekelőtt a bíróságok helyes szervezését, értvén ezalatt a hatáskör és illetőség szerinti technikai értelmes felosztást az ország egyetemes területén. Ha ezek mellőztetnek, lehet pozitív, alaki-, anyagi törvény, codex bármily jó és erős, megdőlni annak hatálya a gyakorlatban, mint ezt a mindennapi s különösen jelenleg észlelhető tapasztalatok különösen kimutatták.

A bíróságok teljes felosztására vonatkozó jogalapok igen is terjedelmes fejezetekben érintvük az új törvénykezési rendtartásban, s a különböző bíróságok száma és székhelye már ezen alapeszmékből kitudható, s elhelyeztethető, s még is hajlandóbbak vagyunk ma is ezen törv. rendtartásban keresni a hiányokat, — s a bíróságok szervezését — ha bár azok jelen alakjukban tartatlanok — egy netalán későbbi kérdés eldöntésétől várjuk, s feltételezzük.

Szerintünk a jogérzelem kifejlesztésre nemcsak codificatio, hanem a hozott törvények pontos és

gyors kiszolgáltatása is szükséges. Elmélet és gyakorlat a jog terén elválaszthatlan fogalmak. Az elmélet kijelöli az elveket, a gyakorlat alkalmazza azokat az élet változó szükségleteit, e két fogalom kölcsönös frigyessülése szülheti a jogéletet alakító tényezők üdvös hatását.

Mind codificálhatunk, ha a bíróságok célszerű beosztása be nem következik, nekünk nem elég a törvény, de kívánjuk, hogy sérelmeinket lehető gyorsasággal is orvosolhassuk.

Új törv. rendtartásunk a szóbeliség s közvetlenség alapelveit vette főbb sarkpontokul; ezért a járásbírók befolyását tágitotta, mennyiben a közvetlenséget a felekkeli tárgyalásnál megköveteli; a társas bíróságokat pedig megmenti a többféle időt igénylő hosszas tárgyalásoktól; azokat a pertári intézmény, s a feleknek ügyvédek általi képviseltetése folytán könnyebbítvén.

S hol van összhangzás mégis ez igen is üdvös rendszabályok közt a gyakorlatban?!

A bíróságok jeleni fel- és beosztásunkba képtelenek ez elveknek megfelelőleg gyorsan eljárni.

Társas bíróság, mi elég volna szerény feltevésünk szerint egész Erdélyre nézve legfennebb hat, most igen nagy mennyiségben mutatkozik, s úgy néz ki, mint valamely dicasterium mindenik. A járásbírók pedig kevés számmal, s többnyire távol a felek lakhelyeitől, most sokkal költségeesebbek, s túlterheltebbek, mint a volt törvényhatósági intézmény alatt, minek természetes következménye aztán, hogy a szóbeliség, közvetlenség sokkal terhesebb az illető felekre, mint a rendes írásbeli eljárás, hol az ügyvédek a szereplők különben is.

Nézetünk tehát odairányul: Legyen mindennek-előtt a bírósági beosztás újból szervezve, a járás, illetőleg egyes — nem oly költséges — bírósá-

TÁRCZA.

Csak hogy a ludak megmaradtak!

(Folyt. és vége.)

— De édesem — gondolám az ablak mögül — ez a Jakab nem mondott rosszat. Csakugyan nagy bolondok vagyunk mi, magyarok, csak hogy mi nem hisszük... Uramfia! egy tulajdon zsirjába fulladó zsidó árendás, a kinek 3—4 ezer évi tiszta rebakhja van, legelső fia születésekor nem költ többet 15 krajcárnál. És a szegény béres pedig, a kinek már 7-dik gyermeke van s kenyerök már hetek óta nincs, minden aggodalom nélkül rászám egy estére 500 krajcárt... Nem olyan-e ez, mint mikor a béka meglátta a tóparton legelésző ökröt s elkezdte magát fölfújni, hogy o'yan lehessen mint a szarvasállat, s futta, futta, mindig jobban, mindig nagyobbra, míg végre megpukadt belé... Nem bolond állat volt-e ez a béka? De nem így teszünk-e mi is, midőn erőnk felett költségekünk?!

Nem okosabb, nem helyesebb volna-e ezen nyomorult szegény bérestől, ha három koma és komaasszony, meg ugyananyi sógor és sógorasszony helyett, elhina egyet s azt mondaná: „Kedves Komám uram! most nagyon nyomorult állapotban vagyok, még kenyerem sincs: ne vegye rossz neven, hogy meg nem traktálom? — Dehogy! isten ments! ezt a viláért sem tenné; mert ez rettene-

tes nagy szegény, holtig tartó gyalázat égrekiáltó grombaság lenne. Keresztelőkor lakomának kell lenni, még a koldus házánál is, térdig kell járni a tyuklében, borban, ha a föld alól teremjük is rá a pénzt, ha mindjárt a testemből metszem, ha félesztendeig megkoplalom is.

Biz ez igazi bolondság, hiába bérnájuk el barát-ságosnak, vendégszeretetnek, jószívűségnek. Hej nagy bölcseség kívántatik ahhoz, hogy az ember ne legyen a rossz szokások rabja!

Ugy látszik, feleségem is ilyen formán okoskodott, — a további szóváltásokból legalább azt gyanítottam.

— Hanem András, már én mégis azt mondom, hogy a ludakat ne adja el... Annak árát úgy is elköltenék, megennék, meginnák mások. Nem jobb volna-e annak a szegény beteg asszonynak venni azon a pénzen egy kis tápláló élelemre valót apródonkint?... Nekem van 2 forintom; én azt oda adom magának, — a jövő fertályi fizetéséből megadhatja. Egy forintból tartsa ki a keresztelőt, a másikon vegyen apródonkint feleségének élelmet, — ludjai is megmaradnak.

— Helyesen, asszonykám, helyesen becslöm eszedet és szivedet. Örömemben kezemet dörzsöltem az ablak mögött honnan az egész beszélgetést végig hallgattam.

Andris ráállt a jó szóra a komák ugyan egy kis-fintorgattak az orrukát; de ez hagyján, csak hogy a ludak megmaradtak!

Mit is mondott Franklin?

Komjáty Gedeon.

Katalin.

— ELBESZÉLÉS. —

Lukátsffy Auréltól.

(Folytatás.)

A társaság sikerültnek tartá e kalandot, s minden oldalról helyeslő megjegyzések voltak hallhatók.

E perczben a terem ajtai feltárultak, s a komornik asztalhoz hívá fel a társaságot.

Minden szem Katalin felé tekintett, de ez nem ült helyén, elmentja nélkül, hogy valaki észrevette volna, mikor. Az angol lord, ki bejött volt, hogy asztalhoz vezesse, csudálkozva kérdé, hol a háziasszony? senkisémet tudott feleletet adni.

Második fejezett.

Katalin nemcsak a termet, de a kastélyt is elhagyta. A szívtelen kalandor elbeszélése mélyen meghatá nemes szívét, elfelejtve az estélyt, vendégeit, el a szigorú illem szabályait, egyedül hajlamát követve, szobájába felölté téli felsőjét egy könnyű kocsin hű eselédje kíséretében, mielőtt észrevette volna valaki, elindult felkeresni a nyomorba jutott családot, s ha nem késő még megmenteni a beteg nő életét. Ezen reményében azonban csalódott, mert az már néhány órával kimult, de jótékonyága megmenté a vak embert és fiatal leányt a kétségbeeséstől. Ezek mennyei jelenségnek vélték az urnót, midőn az a nyomor hajlékába belépett, s nem ismerék föl benne, régi ismerősöket, de ő megismerteté magát. Az öreg utcaza

gok száma szaporittassék, lehetőleg mindenütt, hol azt az eddigi tapasztalat kívánja. A törvény-székek száma pedig szállíttassék le.

Teljes reményünk, hogy ezek megtörténtével, a talán még évtizedekre huzódható codificatio létrejötté előtt is, igazságszolgáltatásunkon nagymérvben könnyítve leend.

Codificationalis járvány.

K. A. Veszélyes időket élünk.

Az ázsiai choleraival karöltve felütötte fejét a codificationalis járvány is, a ki előbbtől valahogy menekül mulhatlanul utóbbinak esik áldozatul.

Mindkettő veszélyes betegség; egyik a gyomor, másik az agyrendszeret támadja meg kérelhetlenül.

Mondják, hogy mindkettő anyaga a levegőben rejlik; elhisszük. Jóra való ember, ha nem cholera okvetlenül codificator.

Egyik úgy, mint másik epidemikus, ragályos baj.

A „M. Polgár“ idei 166-ik száma állításunk mellett száll Zajzoni ur, „Kell-e receptio?“ című értekeztében fényes jelét mutatta be ősi eredeti codificationalis tehetségének.

Elegicus sirámokban panasolja el lapunk 50-ik számában a polg. törvénykönyv receptioja mellett irt cikkünk feletti legbensőbb meggyőződés szülte fájdalmait.

Tehát e járványban is görcsös fájdalmakat szenved a beteg!

S hol kezd levelező ur „meggyőződésből“ keletkezett sorai? közlését? először is neki ront a „Sz. Hirlapnak“ elpáholja annak ideiglenes szerkesztőjét, s miután ebben elfárad, egy nagy szusz vétellel neki türkőzik a dolog meritumának, s helyet kér contra receptionális sorainak.

Ez már aztán a valódi codificatori eljárás.

Mi nem szólnánk semmit Zajzoni ur csattanós érveléséhez, s elhagynók, hogy hivatottabb egyének mondják ki levelező ur törvényhozási képessége felett az elfogulatlan ítéletet, de miután a kellő objektivitástól eltérőleg oly intinatio ékelt be codificationalis nézetei közé, melyek vastag személyeskedést foglalnak magukban, felvesszük a tisztátalan kesztyűt, ha szintén járványos beteg is az, s leálcazzuk cikkirő ur merész arczát, mint a ki személyeskedéseiben a valóság határain is túl engedte ragadtatni magát.

Annak elbírálása, „hogy közlönyünk megérdemli-e a lap elnevezését?“ levelező ur értelmi körén — cikkeitán itélve — messzi túl esik; ugyan kérjük, miért foglalkozik velünk, ha magas ambicioján alulinak tartja mint szakközlöny, mindig érdeklődünk a felmerült jogi kérdések iránt, s nem csak hogy méltánylattal viseltünk az ellenvéleményekkel szemben, sőt épen célul tűzetik ki az érdekeltség felkeltése által az erre hivatott és illetékes körökbeni komoly irányu vitatkozásokat felkelteni; az elv, ha levelező ur még egyszer átolvassa, az általa megírt cikkekben is hangsúlyozva van; azt pedig öndjesekev nélkül állíthatjuk, hogy eddigelő e té-

reni észrevételeink ellenzésre nem találtak s az „inspirált“ elnevezést pedig egyedül Zajzoni ur epébe mártott tollából halljuk először.

A lólabok már itt kilógnak levelező ur rejtélyes köpenye alól.

Hogy lehetett-e reménye fennforgó tudományos értekezletének a „Sz. Hirlap“-bani fölvételére? e feletti fájdalom Zajzoni urnak, míg cikke meg nem jelent, teljesen idő előtti volt; most azonban már miután „meggyőződés szülte sorait“ érzéki szemeinkkel és pedig nyomtatásban olvastuk, mi is megnyugtathatjuk az iránti ártatlan föltevésében, „hogy az ázsiai független szabadság; a spártai görög és római dicsőség eszméi által táplált fölhevülés tüze“ lapunkat porrá égette volna, ezt pedig ez idő szerint Zajzoni ur kárörme daczára sem engedhetnők meg.

Fölvettük és fölvesszük a cikkirő ur kegyes engedelmeivel lapnak nevezett közlönybe mindenkor oly irányu és tartalmu közleményeket, melyek nem csak egyszerűen leírják, hanem kellőleg indokolvák is; de azért még „az ősi alkotmányos érzésből kiindulás által“ vezetett irhatnám viselkedéset nem tartjuk elég qualificationnak egy codificationalis nézet indokolására, nem még azon esetben sem, ha szintén „visszaküzdött tehetség“ „nemzeti genius“ „tehetetlenséget tanusító elv“, s több efféle phrasisokkal is lenne cziczomázva az áldazatul szánt cikk.

A félelem tehát, mit Zajzoni ur mindjárt levele kezdetén elzokog, nagyon is alapos, csak hogy az nem meggyőződés sugalta sorai, hanem legfennebb annak indokolatlan pongyolaságára vezethető vissza.

Azért, hogy Z. ur a receptio kérdéséről eltérő, s talán okszerűbb jogi nézettel lett a „természet“ által megáldva, eléadhatta volna ezt szárazon s a nélkül, hogy az ideiglenes szerkesztő loyaltását venné életlen bonczkése alá; így tudományos nézete mellett egyszersmind azon vastag tudatlanságnak adott kifejezést, mely egy lap szerkesztése körüli járatlanságában nyilvánul, mert tudnia kellene Z. urnak, hogy egy lap szerkesztője mindig az, kinek neve, mint olyan a lapon megjelenik, s miután a szerkesztő habár távol is, ez idelg még mindig a régi, legfennebb helyettesse, vagy a lap vezetésével megbízott egyén, nem pedig, mint tette: az ideiglenes szerkesztő ellen jajdulhat fel.

Ennyivel tartozunk az igazság érdekében, a mi magát a cikkben lerakott codificationalis elveket illeti, ezeket érintetlenül hagyjuk, kinek kedve van, megtekintheti ez unimot a „M. Polgár“ 166. számja 11. hasábján.

Épületes és mullattató cikk az, kezdő juristák, nem, de kezdő stilisták sok hasznost tanulhatnak belőle, az igazságügyi enquette pedig borzasztót vesztett Zajzoni ur hiányában.

Ajánljuk Z. urat jövőre a cholera cseppeket osztogató Jónás ur figyelmébe.

Válasz H. G. D. urnak „Zenészet“ című közleményére.

A „Székely Hirlap“ idei 58-ik számában H. G. D. aláírással „Zenészet“ cím alatt egy cikk jelent meg, melyben H. G. D. ur — meg vagyunk győződve — nem

rándult, a kastélyban alig maradt a hölgyek mullatságára egy pár férfi vendég. A fiatal hölgy kimerülve, kerülni akarta a társaságot, s férje szobájába vonult, ott férjét bevárando. E szoba a salonba nyílt, s ajtaja nem volt becsukva, mielőtt elzárta volna magát, hangokat, s a hangok közt nevét hallá emliteni, talán a női kíváncsiság, talán nem akarta észrevételei magát, elég, hogy a beszélgetést, mi a szomszédteremben folyt, kihallgatá, ott benn sógorasszonya, Feri barátunk s pár vendég társalgott; nagy hangon, fesztelenül.

— Nagysád legyen arról bizonyos, hogy Marosszegi a leguagyobb mértékben felkelté lámulatomat ezen indokolatlan tettével. Körünkben anny i hölgy van, kiknek műveltsége, szelleme a legmélyebb tiszteletünket kivívták, kik egy ilyen háztartás vezetését méltósággal tartották volna kezeikbe, s ő még is mellőzte őket, s a helyett olyan választást volt képes tenni. Ez megfoghatatlan, ez előttem érthetetlen. — Ez a pikánt, mégis nőies hang, Feri volt.

— Lőrincz e választása által, családi büszkeségünk megaláztatást szenvedett — viszonzá Ernyeiné — különben tette által fivérem saját boldogtalanságát is előidézte, a szépség yakitá el őt, de a tegnap este történtek meggyőzték, annak, ki egy főrangú férfinak neje lehessen, a szépségen kívül más tulajdonok is kívántatnak. Képződése és ábránd befolyása alattlett e hölgy sógorasszonyom, e képződés, ezen ábránd most szétfoszlott, s szegény

a helyi nagyon tisztelt és tekintélyes első dalegylet megbízásából — epésen kel ki a maros-vásárhelyi nagyon is szerény „Iparos polgári dalegylet“ — és annak karmestere ellen, anélkül, hogy erre a leges-kélyebb ok szolgáltatott volna; ugyan is említett cikkben a többek közt — a városi polgárság nagy része által pártolt és támogatott dalegyletünk ellen ily szavakra fakad: „az összeolvadások s egyesülések megkísértettek egy magán, részint primitív iparral foglalkozó mesterekből alakult daltársulattal, melynek különben nem conservatoriumban végzett okleveles karnagya van, de némely hamis zeneszerzők körmönfont érveket s mindnyájuk elkülönített s viszketeg szerepelhetése miatt, sikerre nem vezettek.“ stb. stb. — nem akarunk H. G. D. urral meggondolatlan, mondhatni sértő megjegyzéseiről vitába bocsátkozni, csak arra figyelmeztetjük, hogy más alkalommal, ha még ily tárgyban óhajt föl-szólalni, járjon jobban utána a dolognak, s ne állítson valótlanosságot, — mert alólírt igazgatóság épen mit sem tud arról, hogy a helyi első dalárda az egyesülésre nézve csak egy lépést is tett volna. Meg vagyunk győződve és hisszük is, miszerint a helyi t. első dalárda igazgatósága rosszalását fogja kifejezni H. G. D. ur irányában egy oly nyilatkozattételért, mely által a szent ügynek nem hasznára, de kárára lehet. Ennyit az igazság érdekében.

Maros-Vásárhelyt, 1873. júl. 25.

Az ip. polg. dalegylet igazgatósága.

Nyilatkozat.

A „Székely Hirlap“ 58-ik számában H. G. D. aláírással egy cikk jelent meg „Zenészet“ címen, melyben jól ismert cikkirő igen epés sorokba önté gondolatait, egy — szerinte — „magán nagy részt primitív iparral foglalkozó, mesterekből alakult daltársulattal szemben, melynek különben nem conservatoriumban végzett okleveles karnagya van.“

Minthogy ez részben engemet is illet, egyszerű válaszom erre: a tanítói képezdében — hol 3 évig voltam, egyik főtárgy a zene ének összhangzattan — ép azért, hogy a nép között a szép ének terjedjen: eddigi egyhangúságából kiragadtassék. Én a zene, ének-összhangzattanból vizgát állottam, — oklevelem, ha tetszik H. G. D. jól ismert cikkirő, megtekintheti, különben egyéb epés ömlengéseire semmi szavam.

M.-Vásárhelyi néptanító, s a maros-vásárhelyi polgárdalárda egyik énekvezetője

Szentgyörgyi István.

A kolozs-monostori m. k. gazdasági tanintézet tervrajza.

1) Az intézet célja: egy részről az intézetbe felvett növendékeket lehetőleg a mezői gazdaság minden ágában előjövő mindennemű teendőkkal és műveletekkel gyakorlatilag megismertetni, s a gyakorlatban napirendben levő műveletek körül előforduló műszaki kézfogásokba beléoktatni, (gyakorlati tanfolyam;) másrésztől viszont ezen gyakorlati oktatás alapján és kapcsolatban azokat, a

őcsém a legboldogtalanabb férjek egyike. A kijózanodás későn jött.

— Fájdalom most már későn, sajnálom barátomat, egy oly kitűnő derék férfi jobb sorsra érdemes.

A beszélgetés tovább folyt, de azt már nem hallá.

Katalin eleget hallott, s eleinte nem volt eszméivel tisztában valjon csakugyan hallotta azokat vagy felesígzott képzelődésének szemfényvesztő játéka az egész. Egy gunyos nevetés felébreszté a valóra.

— Lőrincz jobb sorsra érdemes, Lőrincz boldogtalan, ábrándozás volt addigi szerelme. E szavak égették belsejét, mint valami mérges miosmák.

A kiért utolsó lehelletét adta volna oda, kinek egy percznyi boldogságáért, mint martyrnő, kinzó padon képes lett volna meghalni, kinek egyetlen szavára szíverét metszette volna ki — szerencsétlen leve általa, oh ezt nem hitte, ezt nem tartá lehetőnek, ilyet csak a bűnös lelkiismeret, a félenk, gyávaság az undok, rágalom állíthat. És még is nem mondta saját férje tegnap este, hogy pirulni fog érte, és a világ nem tartja férjét kitűnő férfinak. — Megértheti-e e nagy szívet, ezen fenéséges jellemet, ő, ki gyermekéke óta, a világtól elrejtve, emberektől megvetve neveltetett fel.

(Folyt. köv.)

szegleten hárfájával szokott egy pár krajczárt szerezni, míg nejét a betegség le nem verte, legalább a mindennapi szükségeket úgy, a hogy kikiszerezte, de annak betegségével az öreg minden lelkierejét elveszté. A leánya a szende Mari kézi munkája még annyit sem jövedelmezett, mennyi táplálékra szükséges volt. Kevés ruha- és butornemű egymásután árusított el, s mikor ezen jövedelmi forrás is kiapadt, beállott a nyomor.

Katalin jótékonyága a kétségbeesést űzte el, az öreg zenész és leánya szívéből.

Midőn két óra mulva visszatért a kastélyba, a legnagyobb meglepetés kifejezését látta az arczokon. Ernyeiné elég fennhangon, hogy a társaság minden tagja meghallhatá, dorgálta meg. A fiatal hölgy megalázva, önértetében megsértve, kereste fel férjét, de midőn ennek arczára tekintett, szigorú vonásai, komor részvétlen pillantása megijeszté, valami kábultság fogta el érzékeit, s midőn férje eltávozásának oka felől tudakozódott, egy szót sem tudott felelni.

— Félek magaviseletedért, kénytelen leszek pirulni, szólt Lőrincz oly hangon, milyent még nem hallott tőle neje.

Ez már több volt, mennyit egy oly érzékeny kedélyű nő, mint ő, elviselhetett volna. Halovány arca mutatá, mily sebet ütött szívében férje, szótalan vált el vendégeitől, s ment fel szobájába, hol egész éjet könnyei közt tölté. Másnap férje barátaival szalonkavadászatra

mezei gazdasági üzlet sikerrel való vezethetősére ma már nélkülözhetlenül megkívántató tudományos ismeretek megszerzésére vezérelni, (elméleti tantolyam).

2) A tanfolyam tartama három évre terjed és pedig:

a) Az első év kiválólág a gyakorlati oktatásra van szánva, oly módon, hogy a növendékek lehetőleg a mezei gazdaság minden ágában előforduló mindennemű teendőikkel és műveletekkel gyakorlatilag megismertetnek, s az év folytán a mezei gazdaságban napirenden levő műveletek körül előjövő műszaki kézfogásokba tényleg begyakoroltatnak, ezen kívül a tanulók a téli hónapok alatt, nemkülönben a többi évszakokban is a külmunkára kevésbé alkalmas napokon, a gazdaság vezetése körül előforduló fogalmazás- és számvetésben, valamint a rajzban is oktatást nyernek.

b) A második vagy harmadik évben az elméleti oktatás lép előtérbe, azonban az összeköttetés az elméleti és gyakorlati oktatás között ez években is a lehető legbensőbb marad.

3. Főlvételi feltételek: legalább 17 éves kor, s 6 gymnasiumi vagy négy reál iskolai osztálynak sikerrel való bevégezése: munkára képes egészséges testalkat, s jó erkölcsi magaviselet. Főlvétetik pedig az intézetbe:

a) Mindenik tanosztályba 12 — iskoláit kitűnő sikerrel végzett Erdély- vagy kapcsolt részeiben született vagyontalan ifju, az erdélyi országos alaphól, egyenkint 150 forint segélyezéssel évenként, mely összegért az intézet convictusszerű berendezése mellett, a növendékeket — mosáson kívül — teljes ellátásban részesíti.

b) Mindenik tanosztályba felvétetik még az intézeti szabad helyekre 8 iskoláit jó sikerrel végzett ifju, egyenkint oly összeg lefizetése mellett, mint a mennyibe az intézetnek a segélyezett ifjak ellátása tényleg kerül, ezek ezen fizetésért ugyanazon ellátásban részesíttetnek, mint a segélyezett ösztöndíjas növendékek.

Az állami segélyben részesülő, s az intézeti szabad helyekre felvett növendékek tandíjt nem fizetnek.

c) Mindenik tanosztályba felvétetik még különöndékek is évenként 20 forint tandíj fizetés mellett. A különöndékek élelmezésükről s lakásról maguk gondoskodnak.

d) Mind a három tanosztály részére, intézeti segéd néven, két évre, egy—egy, már tudományosan előképzett ifju gazda vétetik fel. Ezen intézeti segédek az erdélyi országos alaphól évenként 200 forint segélypénzt huznak, s az intézetben teljes ellátást nyernek.

e) Az intézetben levő 12 állami alapítványi helyéri folyamodó ifjak, az iskolai és szegénységi, az intézeti 8 szabad helyért folyamodók pedig iskolai és a szülők vagyoni állásáról szóló hiteles bizonyítványokkal felszerelt felvételt folyamodványaikat évenként augusztus hó 5-ig az intézeti igazgatóságnak nyújtják be, s az igazgatóság e folyamodványokat azután az erdélyi országos gazdasági egyesületnek—a ministeriumhoz felterjesztendő ifjak nevei kijelölése végett — bemutatja.

Az intézetbe való felvételért folyamodni csak az első évben szükséges, miután új növendékek csupán a gyakorlati tanfolyamra vétetnek fel, s az egyszer megtörtént felvétel, ha az illetők magukat szorgalom, jó erkölcsi magaviselet, s általában előmenetelük által az intézetben maradásra érdemeseknek bizonyítják, mind a három évi tantolyamra érvényes.

A különöndékek megkívántató előkészültségük kelendő okadatolása mellett oct. hó 31-ig jegyeztethetik be magukat.

A állami ösztöndíjat nyert s az intézeti szabadhelyekre betogadott ifjak felvételésükről hírlapok útján, valamint személyesen is (levél útján) értesíttetnek.

(Vége köv.)

Choleraesetek városunkban.

Julius 25-én 6 óráig.

Julius 22-én 1. 23-án 1. 24-én 1. 25-én 1. Jul. 22-től 25-éig bejelentetett 4, ebből meghalt 3, a multkori kimutatásból ájtött 2, gyógykezelés alatt van 3.

Ujdonságok.

— Apostoli királyunk ő felsége 15-én a kiállításban megsemlélte a „N. fr. Pr.“ pavilonját; a mezőgazdasági gépcarnokot, s az osztrák földmívelési csarnok egyes osztályait. A vürthembergi király 14-én este megsemlélte a kiállítást; 15-én kevéssel délelőtt 9 előtt megjelent a német osztályban, annak összes galleriáin áthaladt, erre a postai és távirtdai algalleriába lépett, s minden tárgynak legnagyobb figyelmet szentelt. Erre a

rotundához fordult, megsemlélte annak deli részét; erre a német birodalom osztályába tért vissza, melyen áthaladt. Innen a rotunda első galleriájába ment, megsemlélte az olasz osztályt, valamint Franciaország, Sweicz és Németalföld kiállítását, dél felé hagyta oda a kiállítást.

— Megnyugtatóan hiteles kutforrásból közöljük azon hírt, melyszerint az idén városunk területén hadgyakorlat nem fog tartatni. Ezen hírek, a mészárosokon kívül, mindenki örvend.

Kovács Áron feledhetlen barátom siremlékére adakozlak Buda-Pesten országgyűlési képviselő. Kányi Dániel 1 frt, Simonyi Ernő 1 frt, Csanádi Sándor 3 frt, Matkovics Tivadar 2 frt, Dobay Antal 2 frt, Simonyi Lajos 3 frt, Rátonyi János 2 frt, Vályi János 1 frt, Mocsonyi Antal 1 frt, Deáki Lajos 1 frt, Csernovich Péter 3 frt, Horváth Sándor 1 frt, Vidliczkai József 1 frt, Majaros István 5 frt, Vajda János 1 frt. Szakácsi Dániel 1 frt, Kállai Ödön 1 frt, Csiki Sándor 1 frt, Szepessy Gyula 1 frt, Ragályi István 50 kr, Almási Sándor 5 frt, Sréter Lajos 1 frt Vidacs János 1 frt, Körmenői Sándor 1 frt, Hefi Ignác 1 frt, Német Albert 1 frt, Lázár Ádám 50 frt. Összesen: 92 frt 50 krt, Lázár Ádám, gyűjtő.

— A cholera Maros-Ujvárt is nagy mértékben szedi áldozatait, ugymint értesültünk az, ezernyi lakos közül is 40—50 egyént ragadott el a járvány; Szász-Lónán is elég veszélyes jellegű; Egerbegyen szintén, hol az orvos is halállal fizette meg buzgalmát, melyet embertársai megmentésében kifejtett.

— Szöröl szóra így ajánlotta tegnap a sétatéren X asszonyoság leányát: ön olyan feleséget keres ugy-e, ki a gazdaszansághoz ért; leányom remekül ért hozzá, mert a barmok között nevededett fel falun.

— Csodabogar; a napokban következő erkölcsi és vagyoni bizonyítvány láttunk: ^{Sz. 201}_{K. J.} Ezennel bizonyítatik, miszerint Cs. P., a ki a falunkból származott, a tömlöczbe mindig becsületesen viselte magát és jó erkölcsű, hogy kétszer lopott és M.I. tagyonütötte az ugyan hiba, de azért lehet becsületes, bár most gyújtásért van tömlöczben, mégis kérjük kezességre ki bocsátni, mert a falunak szüksége van rá; vagyona áll egy ócska kalap, egy üres szuszék, egy pár bocskor és némi változokból, amit már rég elloptak tőle. Kelt X-en N. N. falusbíró, N. N. körjegyző, látta N. N. szolgabíró. Igazolja N. N. helybeli lelkész.

— Apró hírek. Gr. Ráday Gedeon a nemz. színház egykori igazgatója meghalt — „Üzleti Értesítő“ című magyar- és német nyelvű hetilapot indítanak a fővárosban. — Mátyás király születési házát javíttatják Kolozsvárt. — Vilmos császár Emsből Bécsbe fog jöni. — Uhland népköltő szobrát Tübingában 14-én leplezték le. — Deák Ferencz politikai beszédeit az írói segélyegylet kiadja. — Leng Sarolta Hofacker bárónő Bécsben csalások miatt elfogatott.

— A Cholera általánosságban dühöngvén hazánkban, a vásárok, hadgyakorlatok beszüntett.

Szini szemle.

Szombaton, jul. 19-én. „Orpheus az alvilágban,“ bohózatos operette, 4 felvonásban.

Zenáját kivéve, az egész előadás gyenge; közönség oly kis számmal, milyenre még operett előadáson nem emlékezünk; eddigelő még a dalszínművek voltak ugyszólvá színházi családkeink, most azonban, ugy látszik, ezek is elvesztették minden ingerüket.

Medgyaszai Ilka (Euródice), játéka ugy, mint énekekből szokott erő sugárzott; Marczell meglehetősen Jupitereskedett, Dékány Róza csinos Dianna volt, hanem bizon a többi istenasszonykák és isteneké csillogó jelmezeik daczára sem tudták az előadást az olympusra emelni.

Szentgyörgyi játékan erősen látszott, hogy nem találja magát illetékesnek Orpheus szerepére; Kendi pedig minden iparkodása daczára sem tudta kellő hatállyal emelni Stix szerepét; mimikájával csakugyan többször nevelésbe tudta hozni ott fenn a hátulsó emeletbeni közönséget.

Vasárnap, julius 20-án az „Amerikai,“ népszínmű Szigligetitől.

Paczára 100 arany jutalommal kitüntetett — nálunk most 1-ször színtekerült jeles pályaműnek, a közönség alig közepes számmal jelent meg, a kik ott voltak azonban, teljes meglepéddel is élvezhették a minden tekintetben sikerültnek mondható előadást.

Dékány Róza (Ilonka), pompásan alakított; hangköre tiszta, éneke szabatos és ma feltűnésig erős volt, a közönség jelenetében és többször szünni nem akaró tapsokban fejezte ki irántai elismerését.

Krasznai, Ilona jegyese, sok bensőséggel adta a kétkező s folytonos feltűkenység által üldözött szerelme. Kendi a hobortos Cuprit igyekezett előnkbe állítani,

czélja bizonyára inkább is sikerül, ha tulzottságával egy kissé takarékosabban bánik.

Mi őszinte elismeréssel viseltetünk Kendi iránt, mert tagadhatlan, hogy sok értelem- szorgalom, sőt tehetséggel is meg van áldva, de egyet saját érdekében nem tudunk eléggé ajánlani, s ez az: ne legyen hűtlen a természetesség iránt; higgye el nekünk, hogy a karzati publicum sűrű tapsaibani nyilvánuló elismerése felette olcsó diadal egy hivatását átértő művészre nézve, halvány hervadozó virág az, miből az elismerés hervadhatlan örökzöld koszoruját soha sem fogja megszerezhetni.

Földényi, Koltai Moricz, szerepével becsülettel bánt el, csak a hangsúlyozatra kérünk valamivel többecske figyelmet fordítani.

Kovács Gyula és Szentgyörgyi játéku felől ma is elismeréssel kell adóznunk; Török Károly nem erejéhez való szerepével kitelhetőleg csinosan küzdött meg, Körösiné Rosamunda ma mesterkétebb volt, mint mások.

Különben az előadást feltétlenül a jobbak közé sorozzuk, mely nagyobb részvételre lett volna érdemes; ez estve is kellemetlenül kellett meggyőződünk azon állításunk valódisága iránt, hogy művészetpártolási indultjánk a fagyponon is jóval alól áll.

Kedden julius 22-én közkívánatra a „Közügyek“ másodsor.

Nem tudjuk ki szokta nálunk az ilyenmű közkívánatokat tolmácsolni, de annyit megnyugvással irhatunk, hogy ez alkalommal a közkívánat merőben czélját téveszté.

Nincs semmi kifogásunk ugy a darab, mint előadása iránt, mind a folyó hó 16-iki előadáskor is jeleztük, ez egyike jelesebb vigjátékainknak, de ez még nem azt teszi, s igen sok kellene ahhoz, hogy közkedvességű egy idény alatt gyakrabban látott darabot csináljunk belőle.

Nálunk tulajdonképen csak egy színházlátogató közönség van, mely az ismétléseknek csak különös és kiváló esetekben barátja; az eszt azonban sem a mű, sem előadásánál fenn nem forog.

Ezt követte a „Regény vége“ itt először; meglehetősen száraz és unalmas darab, egyhanguságát még a közreműködő tagok igyekezete sem volt képes felfrissíteni. S. Dobozi Lina csinos fiatal özvegy volt; játékaról, mint legtöbbször, most is elismeréssel nyilatkozhatunk. Kovács Gyulánét mai játéka messzi tulemelte a tőle eddig hallott és látottak közül, a könnyelmű, szeszélyes „Árabelát,“ ha nem is tökéletesen, de megközelítőleg személyesíté; Kovács Gynlát gyakran látjuk a színpadon, s így nem csuda ha művészi ereje a különböző alakításokkall küzdésben szétforgácsolódik; a szorgalom és tehetség, ha még oly nagy is, mint Kovács Gyuláé, elvégre kifárad. Krasznai, mint „Kánya“ ügyvéd a közügyekbeni collégáján is tultett; Kendiné kis szerepének teljesen megfelelt.

Szeredán, julius 23-án „Örökség hajhászok,“ vigjáték három felvonásban.

Az előadás kiválóbb alakjai Szentgyörgyi (Plumet Jakab) és Kovács Gyula (Fülöp) mindkettő annyi kedv, élénkség és művészi felfogással alakított, mi teljesen elégitelt.

Szentgyörgyi tagadhatlanul sokoldalú képzettséggel bir, de talán kelletnél többször is veszik erejét igénybe, mi legalább hajlandók vagyunk ennek tulajdonítani, a játékan némelykor érezhető bágyadt lehangoltságot, ma azonban, mint művész szerepelt előttünk.

Kovács Gyula a könnyelmű unokaöcs csét elég hűn állítá előnkbe, játéka folytonos derűlttségben tartá a kis-számú közönséget, mely Földényi és Krasznai játéka iránt is élénk elismeréssel viseltetett.

Legujabb politicalai események.

— Párisból 18-ról írják, a persa sah szombaton reggel 11 órakor fogja Párist odahagyni. Ő minden hivatalos tüntetések nélkül fog eltávozni. Egyedül Mac-Mahon tábornagy kísérendi el a lyoni pályaudvarig. A sah egész éjjel Dijonban fog megállapodni, s vasárnap folytatandja utját Genf felé. Dr. Kern fogja őt oda elkísérni. Genfből, hol a schweiczi szövetségi hatóságok által fogadtatni, a sah Turinba megy, hol Victor Emanuel király, a királyi család hercegei s az olasz miniszterek fogadandják őt. Turinból Bécsbe fog menni, ha az osztrák főváros egészségi állapotára vonatkozó tudósítások folyvást kielégítők lesznek, s Konstantinápolyon, a fekete tengeren s déli oroszországon át fog Persiába visszatérni.

— Páris, jul. 21. A „Soir“ jelenti: Tegnap Biarritzban Serrano tábornagy ellen merényletet kísérltek meg; a bűnös elfogatott.

— Madrid, jul. 20. A cadixi néphad megtámadá az arsenalt; a parancsnokló tábornok, s a hűségben megmaradt csapatok erőlyes ellentállást fejtenek ki Velarde tbnok Aleyrából két úteget s két lovas századot vár, hogy Valencia ellen nyomuljon. A „Victoria“ fragatte Alycantéba szándékozván Aguilas mellett haladt el. Sevillában a fölkelők a távirtdát hatalmukba kerítették.

— Madrid, jul. 21. A minisztertanács elhatározta szigorú rendszabályok által hatni a rendhelyreállítására. Valencia és Murcia kormányzói letétetnek, Garthagena főparancsnoka haditörvényszék elé állítatik; volt katonatisztekből két mintazászlóalj alakítottak; a Cataloniában elfoglalt haderő újjászerveztetik. Andalusia pacificációjára egy 10,000 emberből álló hadtest szerveztetik. További elhatározás szerint a felkelők hadihajói kalózhajókul tekintetnek és a hajószemélyzettel, mint kalózzokkal bántanak el.

Nyílttér.

Falusi sport*)

Magyar-Lápos, július 16.

Kérek egy kis helyet a tisztelt szerkesztő urtól e néhány sor közlésére.

Van nálunk t. szerkesztő ur ebben a zugolyban egy fő és meg egy aljárásbíró, a főjárásbíró Sz. D. eléggé tisztességes uri ember.

Van néhány száz hold birtoka Felső-Szöcsön, s így conpetalhat neki csakugyan a négy lovas fogat.

S ha néha hetenként egyszer az 1/4 órányi távolságra eső Stojka fürdőre a reggeli órában kirándul, semmi feltűnést nem okozhat, mert hivatali kötelességét oly pontosan és szorgalmasan viszi, mint bármely kir. jbiró a magyar birodalomban.

Ezt a közönség elismerte, s ezért a kir. jbiró ur egy legnépszerűbb és legkedvesebb ember nálunk. Hanem B. M. kir. aljárásbíró, ki az egész környékben leghenczegebb fráter, mert versenyezni mer chetjével ezt valóban nem értjük.

Valahogy összeszerzett 4 lovat a honvéd ezredből Kolozsvárról, deligencéhez hasonló bárka fiakert, s ezekből egy oly czugot rittyentet, a milyen még Nőe apánk korában is aviticum volt, ezen kocsinak csufolt közlekedési eszközben beülteti családjának boldog és boldogtalan tagjait, s aztán hajrá van utazás a stojkai fürdőre. (Hallaná t. szerkesztő ur mily kifejezhetlen hangon mondják ők a bájások) fürdőre megyünk, fürdön voltunk ez így megy reggeltől estig. Stojkán pedig foly a mulatság pipaszó és fűtyty mellett.

*) Ezen közleményért a szerkesztőség semmi tekintetben nem vállal felelőséget. Szerk.

A percek pedig a kir. aljárásbíró ur sport passioja folytán nyugosznak boldog feltámadásokat várva a felek pedig rágják a körmüket a fürdő saison alatt.

Mindezekért pedig első sorban interpelláljuk derék és szorgalmas kir. járásbironkat Sz. Dót. méltóztassék aljárásbíráját ránczbaszedni s dolgoztatni, mert különben kénytelenek vagyunk b. Apór Károly királyi ítélőtáblai elnök ur igazságszeretetéhez tolyamodni, ki bizonyára sietni fog a sport ezen furesa nemét beszüntetni.

Sz. D.

Bécsi tőzsdei árkelet

(július 7.)

5% metallique	68.10
5% nemz. államkölesön	73.90
1860. államkötvény	102.75
Bankrészvény	984.—
Hitelrészvény	233.50
London	111.75
Ezüst	109.75
Arany	—
Napoleon arany	8.88 ¹
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	77.—
" " " temesi	74.50
" " " erdélyi	74.75
" " " horvát-slavon	00.—

Felelős szerkesztő DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(17)

Legujabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Witleh J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelytt.

Adótörvények és szabályok gyűjteménye,

községek s különösen jegyzők számára irta: Till Antal ára 1 frt 20 kr.

A Telekkönyvi Rendtartás.

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre irta Zilinszky Imre Ara 2 frt 40 kr.

Az új szolgabírói hivatal.

kézikönyve

megyei tisztségviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi előljárók használatára. Ara 2 frt,

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr,

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában.

mintákkal,

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényezikk a községek rendezéséről Ara 40 kr.

1873-ik évi országgyűlési törv. cikkek 1-ső füzet 50 kr.

Magyarország és Erdély bírósági szerkezete és helyközségeinek legujabb bírósági felosztása, ára 1 frt 20 kr.

Függelék a köztörvényhatóságok, községek és az első folyamodású bíróságok rendezésére vonatkozó törvények és k. ministeri rendeletek gyűjteménye. Egybeillesztette Szeniczai Gusztáv, ára 70 kr.

Az új bélyeg és illetéki törvény, a miniszter utasításokkal, ára 40 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-ad-rét kiadás 1 frt 20 kr, zsebkiadás 1 frt 20 kr.

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás, Hatodik folyam. Előfizetési ára 50 ívnek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legujabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ara 2 frt. Kötve 2 frt 80 kr.

Törvény és községek rendezéséről. Magyarázó jegyzetekkel. Nyolczadrét-kiadás. Ara 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irtá Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ara 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbírák, előljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománypéldákkal, 2-ik a legujabb rendeletekkel bővített kiadás.

Irtá: Tóth Lajos. Ara 4 frt.

Magyar Önügyvéd,

gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben előforduló jogügyletek elintézésére, jogügyleteken tárgyazó okiratok és beadványok magyar és német szüvegű iromány példával ellátva, minden osztálybeliek használatára. Ara 2 frt 40 kr.

Irtá. Tóth Lajos.

Községi közigazgatás vagyongazdálkodás és számadások kézikönyve.

Irtá: Till Antal.

2-ik javított kiadás.

Ara 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt, az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1873.

VICTORIA biztosító társaság Kolozsvártt

elfogad életbiztosítási ajánlatokat minden módozatokban.

Dijai a lehető legolcsóbbak és biztosítottjait, az életbiztosítási osztály összesnyereményének ötven százalékaiban, azaz annak felében részesíti, díj-fizetési összegének arányában. Ezen nyereség részletetése folytán az 1871-ben biztosítottak, már 1872-ki díjaik kilencz százalékat visszakaptak és bizton remélhető, hogy ezen nyereségrész évről évre emelkedik.

Kiválóan figyelemre méltók a biztosított eredménynyel megnyitott túlélési csoportok, melyekbe beállítás által mindenki, már életében, szép összeget biztosíthat maga vagy gyermekei részére.

A most országszerte terjedő cholera járvány, különösen indokul szolgál szülőknek, férjeknek stb. hátramaradandóikról előre gondoskodni.

Bővebb tájékozással, utasítással stb. szolgálnak a társasági felügyelők és ügynökök.

A Victoria biztosító társaság igazgatósága Kolozsvártt.

(34) 1—3

(10)

33—52

Galéne-befecskendezés.

Gyógyít fájdalom nélkül 3 nap alatt minden húgycső-kifolyást, úgy most keletkezőt, valamint kifejezett és egészen idültet.

Központi főraktár az osztrák-magyar birodalom számára:

Maager Vilmos, Bécs,

Bäckerstrasse 12. szám

Ára használati utasítással: 3 frt 70 kr. Pesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél

(32)

5—10

Figyelemre méltó!

Dr. MILLER óvbalzsama

cholera és görcsök ellen

örvényes vegytani elemzés szerint Bécsben 1868. április 8-áról a növényország leghasznosabb nemeiből a legszorgalmasabban készítve, már három cholera járvány alatt számtalanszor jónak bizonyult. kitűnő óvszer cholera ellen, minden háztartásnak ajánlható.

Egy eredeti horgony kupakkal, pecsét és használati utasítással 3 nyelven — ellátott üveg ára 1 frt 50 kr, egy kisebb üveg 80 krajczár.

Maros-Vásárhelytt valódi minőségben: Bucher Miksánál kapható, ugyszintén Kolozsvártt: Binder H. gyógyszerésznél, Gyulafehérvártt: Boos C.-nél, Fröhlich F.-nél, Kézdi-Vásárhelytt: Lukácsy F.-nél, Nagy-Enyeden: Horváth F.-nél, központi szétküldési raktár: Miller J. gyógyszerésznél Brassóban.

(33)

3—4

Altestin sérvbajokba

szenvedőknek a merőben ártatlan hatású

s ó r v k e n ő c s b e n,

sveiczi, herisau Sturzenegger G.-től

meglehető eredményű gyógyszer nyújtatik.

Egy tégelynek ára 3 frt 20 kr o. é.

A közönség ámitására czélzó utánzásoktól az illetők komolyan megintetnek; — titkomat semmi vegybontás nem képes kideríteni. — Teljesen gyógyultaktól nyert bizonyítványok és hálairatok itt fel nem soroltatnak, miután a használati utasítás azokat úgy is bőven mutatja fel.

Kapható maga Sturzenegger G.-nél, továbbá a következő raktárakban, u. m.

Pesten, a „Szűz máriá-“hoz czimzett gyógytárban Formágyi F. urnál és Temesvártt a „Mária hilf-“hez czimzett gyógytárban Pecher F. E. urnál.